

Diputació
Barcelona

Parc de la
Serralada Litoral

SL-C 112

Ruta de l'Esquirol

EXCURSIONS SENYALITZADES

La passejada ens portarà a conèixer la contrada de Sant Mateu, topònim que comparteixen l'ermita, la font i el turó, el punt més alt de la carena, que ateny els 499 metres d'alçària. Al llarg

del recorregut tindrem l'ocasió de descobrir alguns d'aquests elements.

Per accedir al punt de sortida de l'itinerari caldrà dirigir-se a la població de Premià de Dalt. Deixant a mà dreta l'edifici de la Casa de la Vila, pujarem per la riera de Premià. La via, asfaltada, ens menarà directament al parc arqueològic de la Cadira del Bisbe ①, nom que va substituir l'antiga denominació popular de turó dels Dos Pins arran de la troballa arqueològica a la zona d'unes restes d'un poblat ibèric dels segles v-i aC (jaciment de la Cadira del Bisbe).

La Cadira del Bisbe

Tram 2.880 m
 60 min

El turó, encara amb algun pi esponerós, ens regala una bonica panoràmica del davallar de la serra cap a les planes del Maresme, amb alguns campanars eixint sobre les teulades rogenques de les cases envoltades d'hortes i camps de clavells. En segon terme, se'ns presenta una vista menys tradicional formada pel clapat de les urbanitzacions sobre les muntanyes i les poblacions litorals, crescudes i urbanes, que gairebé s'endinsen en el mar.

Al poblat ibèric de la Cadira del Bisbe trobem el punt de sortida de l'itinerari i el rètol que l'indica. Dels dos camins, cal agafar el de la dreta, que corre paral·lel a la línia litoral. La caminada, que comença amb un pendent marcat, ens submergeix de ple en el bosc mediterrani, una vegetació sempre verda, densa i plena d'essències: pins, alzines, garrofers, estepes, romaní, mata...

De les diverses espècies de fauna que viuen en aquests boscos una de les més presents en la memòria popular i alhora, potser, més fàcil de detectar, és l'esquirol. Tothom que té per costum de sortir a la muntanya, de tant en tant, ha tingut l'oportunitat de veure'n algun. Malauradament havia estat una peça cotitzada pels caçadors i per la taxidèrmia. L'esquirol viu en boscos que li proporcionen llavors per a la seva alimentació: pinyons, avellanes, aglans... tot i que de vegades també menja bolets, escorces, rebrots i fins i tot algun insecte o cargols. No serà estrany que trobem pel terra algunes pinyes rosegades per l'esquirol.

Acabada l'ascensió, un indicador ens assenyalava un canvi de direcció a mà esquerra i, després d'un curt tram de camí planer, un cartell ens desvia cap a un nou pendent a la dreta.

En acabar la pujada trobem tres elements que ens orientaran: a mà dreta, la masia de can Bernadó **2**; a l'esquerra, una subestació d'energia elèctrica; al davant, el camí carener que travessa la serra (GR 92). Agafem la pista cap a l'esquerra i, al cap de pocs metres, trobem un indicador que ens convida a prendre un nou desviament a la dreta cap a la font de Sant Mateu **3**.

La font i l'ermita de Sant Mateu

Tram

915 m

15 min

Amagada en una clotada a la dreta del camí trobem la font de Sant Mateu. Paga la pena de baixar a refrescar-s'hi. Al seu davant, una gran bassa, ara en desús, ens il·lustra sobre el concepte d'economia de l'aigua que tenia la vida tradicional a les masies, en una època en què no hi havia aigua corrent.

Recuperem el camí i, gairebé immediatament, l'indicador ens guia cap a un corriol a l'esquerra, que fa pujada, immers en una espessa vegetació. En pocs minuts, aquest corredor estret i ombrívol s'obre en una clariana diàfana, amb l'ermita de Sant Mateu **4** al centre.

L'ermita de Sant Mateu està documentada des del segle x, al segle xv rebia el nom de Sant Mateu del Bosc i durant els segles xvi i xvii fou habitada per ermitans. És d'origen romànic i en destaca la petitesse de les formes: una volta de canó minúscula, que acull amb prou feines dues rengleres d'escons; una graonada semicircular, vigilada per un xiprer, i el menut campanar de cadireta, que sobta per la seva orientació travessera. L'ermita té adossada l'antiga casa dels ermitans, i totes dues han estat restaurades o ampliades en èpoques diverses.

Iniciem la tornada cap al punt d'origen tot enfilant el passeig, amb pins a banda i banda, que surt del davant de l'ermita. A la vista, arrecerada a l'oest,

destaca l'esplèndida masia de can Riera **5**. No hi arribarem perquè un rètol ens assenyalava un camí estret a l'esquerra pel qual hem de començar a davallar. Al cap de poc, trobarem una esplanada amb una gran figuera al centre que ens menarà a la pista carenera. La travessem i un indicador ens fa agafar un altre camí de terra que s'obre davant nostre. D'aquesta manera arribem novament a una zona boscosa amb una fita més **6**.

Plana del Mal Temps

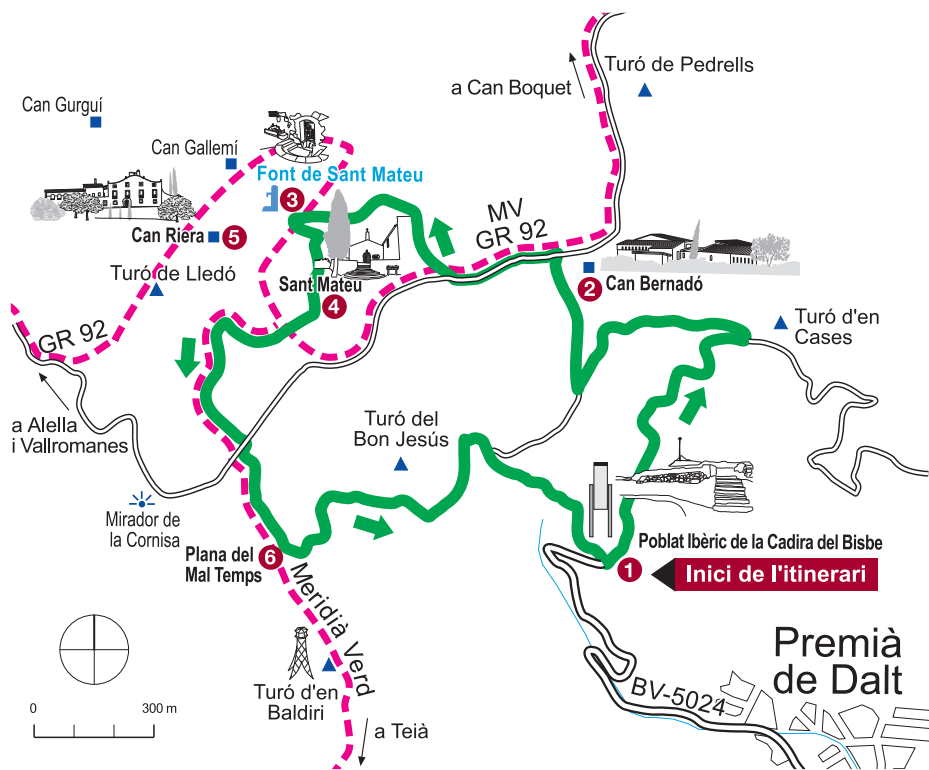
Tram 1.190 m
 25 min

El substrat geològic d'aquesta serralada, formada per granits, pateix un procés de meteorització química que provoca la formació d'una sorra molt inestable, anomenada sauló, que té un grau d'erosió molt elevat. Mitjançant els torrents i les rieres característiques del Maresme, aquest sauló es disposa a les platges a causa dels forts pendents. El trànsit rodat n'augmenta el ritme d'erosió i el perill d'incendis. Cal que tots ho tinguem present i que extremem les precaucions en les nostres passejades.

Fora d'itinerari, si seguim recte el camí, arribarem al turó d'en Baldiri, on podem gaudir de molt bones vistes i on trobem una torre de vigilància per a la prevenció d'incendis forestals del parc.

Si seguim l'itinerari, hem de prendre el camí a l'esquerra que ens retorna a la Cadira del Bisbe. A partir d'aquí iniciem un descens accentuat, fins que en una nova bifurcació ben indicada, hem de tornar a prendre el camí de la dreta que fa baixada.

Accés

En cotxe

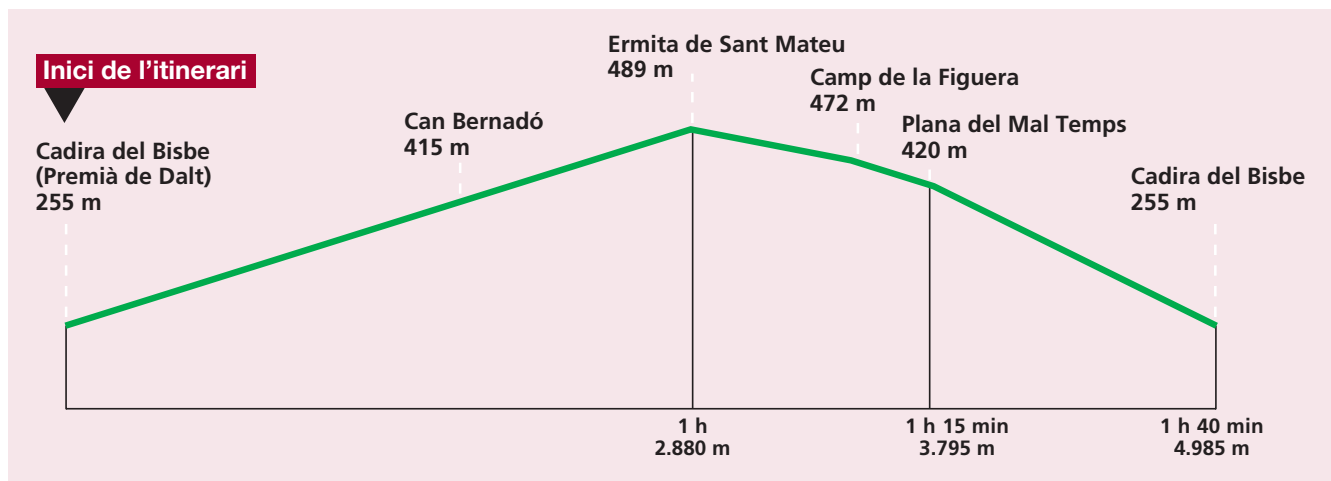
Per la C-32 de Barcelona a Mataró (sortida Premià de Dalt) i per la carretera local que mena al poble de Premià de Dalt.

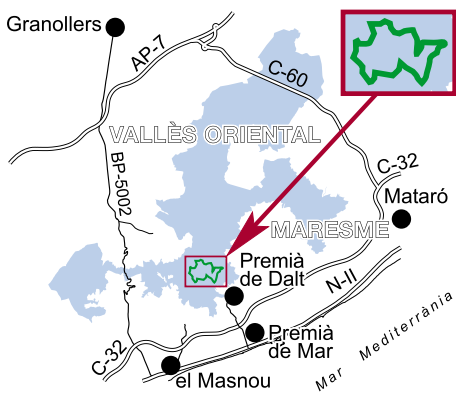
En transport públic

Línia 1 de Rodalies Renfe (tel. 902 240 202) fins a l'estació de Premià de Mar i autobús Sarbus Casas, línia C14, (tel. 937 981 100) des de Premià de Mar.

Més informació

Per a més informació podeu adreçar-vos al Consorci del Parc de la Serralada Litoral
 Telèfon de vigilància del parc: 656 999 595
 Av. Onze de Setembre, 53, 1r 08349 Cabrera de Mar
 Tel. 937 540 024
 Fax 937 540 022
 p.slitoral@diba.cat
 www.diba.cat/parcsn/slitoral

Distància: 4.985 m. Desnivell: 234 m

Durada: 1 h 40 min (a peu)

Excursió a peu de dificultat baixa que transcorre majoritàriament per pistes del parc. L'itinerari és senyalitzat com a sender local (blanc sobre verd, SL-C 112) «Ruta de l'Esquirol».

És aconsellable portar aigua. Uns prismàtics ens permetran observar millor la fauna i gaudir de les bones panoràmiques. No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta i procureu no destorbar la fauna.

112
emergències

Xarxa de Parcs Naturals

Parc del Castell de Montesquiú, Espai Natural de les Guilleries-Sarvassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olèrdola, Parc del Foix.

**Diputació
Barcelona**

Àrea d'Espais Naturals
Xarxa de Parcs Naturals

Comte d'Urgell, 187
08036 Barcelona
Tel. 934 022 428
xarxaparcs@diba.cat
www.diba.cat/parcsn